

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/170/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118217209
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118217209.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Jany Haluškovéj ako členiek senátu, v spore žalobcu: O. banka A., a.s., so sídlom I. XX, XXX XX J., T.: XX XXX XXX proti žalovanému: T. M. C., nar. 9. októbra XXXX, bytom O. 273, XXX XX O., právne zastúpený Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47 256 907, o zaplatenie 4.177,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 20Csp/13/2018-86 zo dňa 14. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti I. výroku, ktorým okresný súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.177,97 Eur s úrokom 108,03 Eur, úrokom z omeškania 1,47 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolanie žalovaného proti II. výroku do časti, ktorou okresný súd žalobu v časti úroku 9,90% ročne zo sumy 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia zamietol, **o d m i e t a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.177,97 Eur s úrokom 108,03 Eur, úrokom z omeškania 1,47 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia s tým, že žalovanému povolil splácať v 100,-Eur mesačných splátkach, počnúc mesiacom október 2018 vždy do 20-teho dňa v mesiaci na účet žalobcu (prvá výroková veta). Okresný súd žalobu zamietol v časti úroku 9,90% ročne zo sumy 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 108,03 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia (druhá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči žalovanému, ktorý je povinný ich zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť istinu 4.177,97 Eur, úroku 108,03 Eur, úroku z omeškania 1,47 Eur, úroku 9,90% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% z nezaplatených úrokov 108,03 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia, spolu s trovami konania titulom uzatvorenej úverovej zmluvy zo dňa 05.09.2016, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.600,-Eur.

1.2 Okresný súd považoval za nesporné, že strany sporu uzatvorili dňa 05.09.2016 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný čerpal peňažné prostriedky znížené o poplatok z úverovej zmluvy. Nebolo tiež sporné, že prestal vykonávať pravidelné mesačné splátky, došlo k predčasnej splatnosti ku dňu 21.12.2017. Súdnym prieskumom okresný súd zistil, že zmluva o úvere obsahuje zákonom predpísané náležitosti; v zmluve bola uvedená výška úveru, druh a účel úveru, fixná úroková sadzba do splatnosti 9,9% ročne, poplatok za poskytnutie úveru 230,-Eur jednorázovo, súbor poistenia B, poplatok za poistenie 3,44 Eur mesačne, počet úhrad poplatku za poistenie schopnosti splácať úver 96, periodicita a termín splatnosti poplatku za poistenie mesačne v 15-ty deň kalendárneho mesiaca, výška anuitnej splátky 69,52 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 16.09.2016, počet anuitných splátok 96, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne v 15-ty deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 15.08.2024, spôsob splácania odpísaním z bežného účtu v banke/príkazom na úhradu, výška RPMN 12,19%, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 14,48%, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 6.903,92 Eur, odplata 15,8%, úrok z omeškania 5% ročne.

1.3 Vzhľadom k argumentácii žalovaného a jeho tvrdeniu, že zmluva neobsahuje zákonom prepísanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a z toho dôvodu je bezúročná a bez poplatkov, okresný súd poukázal na rozsudok Súdného dvora EÚ č. C-XX/XXXX zo dňa 09.01.2016 (I. R. A., a.s. c/a C. K.), podľa ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok a zmluva o úvere na dobu určitú nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, č.k. 3Cdo/146/2017 zo dňa 30.11.2017, ktorý uzavrel, že ustanovenie § 9 ods. 2, písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Nakoľko iná predpísaná náležitosť žalovaným namietaná nebola, okresný súd mu uložil povinnosť zaplatiť istinu vo výške 4.177,97 Eur, nakoľko zistil, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti; žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.600,-Eur, žalovaný zaplatil 422,03 Eur a zo žaloby vyplýva ako bola uvedená suma zohľadnená na istinu a úroky.

1.4 Okresný súd žalobcovi tiež priznal nárok na úrok vo výške 108,03 Eur do zosplatenia istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 1,47 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia, pričom aplikoval ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.5 Súd prvej inštancie žalobu v časti o priznanie úroku 9,90% ročne z nezaplatennej istiny od 22.12.2017 až do zaplatenia a úroku z omeškania 5% z nezaplatených úrokov 108,03 Eur zamietol. V tomto smere poukázal na skutočnosť, že k predčasnému zosplateniu záväzku spotrebiteľa došlo konaním žalobcu ako veriteľa, bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku svojim jednostranným adresovaným právnym úkonom. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa postupne vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Iný stav je charakteristický pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, keď veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Veriteľ navodil stav, v ktorom má právo okamžite získať späť celú sumu požičaných peňazí, v dôsledku toho na jeho strane odpadá obmedzenie práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak nastal tento stav, veriteľ nemá právo inkasovať úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Okresný súd v tomto smere uzavrel, že v opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, keď spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinností a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Išlo by o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny v obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, akoby k zmene

záväzku nedošlo. Spotrebiteľovi by tak neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Jednorazovým zosplatnením tak vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú a kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia.

1.6 Ak sa žalobca odplatných plnení spočívajúcich v úroku domáhal na základe dohody o platení úrokov za úver aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, tieto nároky by neprešli testom ustanovení Občianskeho zákonníka aj s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie po dohodnutej alebo predčasne vyvolanej dobe splatnosti, zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ pri úrokoch z omeškania alebo ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do jeho zosplatnenia, spôsobuje značnú nerovnováhu, na škodu spotrebiteľa predstavuje značné zhoršenie jeho postavenia a je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. V tomto smere okresný súd poukázal na rozhodovaciu činnosť krajských súdov (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 6Co/190/2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp.zn. 15Co/261/2017, 15Co/3/2017), rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie NS SR, sp.zn. 4Odo/143/1998) a uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV.ÚS 476/2012.

1.7 O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania z priznanej istiny v plnej výške voči žalovanému.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Odvolacie dôvody uviedol § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., tvrdil tak, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec aj nesprávne právne posúdil.

2.1 V konkrétnostiach namietal porušenie práva na spravodlivý proces, a to v nadväznosti na to, že podľa názoru žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje odôvodnenie, ktoré by zodpovedalo ustanoveniu § 220 C.s.p.. V odôvodnení absentuje vyporiadanie sa s jednotlivými argumentmi a tvrdeniami, uvádzanými v písomnom vyjadrení žalovaného k veci.

2.2 Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie o splnení zákonom požadovanej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že v tomto smere súd prvej inštancie vec neprávne právne posúdil. Okresný súd sa vyjadril na pojednávaní dňa 14.08.2018, že žalovaným označené súdne rozhodnutia nemusia brať do úvahy a že nie je nimi viazaný. Naopak uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 30.11.2017 do úvahy bral, pričom ani toto rozhodnutie podľa názoru žalovaného nemá byť pre súd záväzné, keďže súd rozhoduje samostatne a nestranne. O tom, že dané uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemá byť pre súdy záväzné svedčí mnoho rozhodnutí krajských súdov, ktoré sa s ním nestotožnili a absenciu náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. naďalej spájajú s dôsledkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti (napr. Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/88/2017 zo dňa 16.05.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/39/2018 zo dňa 26.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10Co/88/2017 zo dňa 17.07.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/138/2018 zo dňa 12.07.2018). Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 30.11.2017 vnáša do právnych vzťahov právnu neistotu. Výklad najvyššieho súdu v uvedenom uznesení, ktorý je založený na teleologickom výklade zákona č. 129/2010 Z.z. je nesprávny, keďže najvyšší súd opomenul skúmať právnu normu, v ktorej zákonodarca použil skúmanú normu po prvý krát.

2.3 V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ platí, že rozsah a medze nepriameho účinku smerníc je vyjadrený jednak právom EÚ a jednak právom vnútroštátnym. Spolupôsobenie týchto dvoch poriadkov sa prejavuje tak, že vnútroštátne ustanovenie je možné vykladať eurokonformne len za použitia vnútroštátnym poriadkom aprobovaných výkladových metód. Z vyššie uvedeného vyplýva, že

použitím každej vnútroštátnej výkladovej metódy, vrátane výkladu teologického možno uzavrieť, že slová „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je nevyhnutné vykladať tak, že tieto požadujú členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. „Prebiť“ vnútroštátne právo nepriamym účinkom smernice nie je možné, nakoľko eurokonformný výklad má limity vo vnútroštátnom práve.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvého výroku podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalovaného proti časti II. výroku, ktorým okresný súd žalobu v časti úroku 9,90% ročne zo sumy 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplataenia zamietol odvolací súd odmietol (§ 386 písm. b) C.s.p.), pretože bolo podané žalovaným ako neoprávnenou osobou (v tejto časti konania nebolo rozhodnutie vydané v jeho neprospech).

4.1 Vo vzťahu k odvolaniu žalovaného odvolací súd uvádza, že proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalobca, ktoré bolo odvolaciemu súdu predložené súdom prvej inštancie bez toho, aby tento predložil aj odvolanie žalovaného z dôvodu, že odvolanie žalovaného nebolo z dôvodov na strane súdu prvej inštancie riadne vytlačené a založené do súdneho spisu. Preto odvolací súd o odvolaní žalovaného nerozhodoval spolu s odvolaním žalobcu.

4.1 Odvolací súd zároveň dodáva, že rozsudkom č.k. 11Co/307/2018-126 zo dňa 17.04.2019 Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania žalobcu rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20Csp/13/2018-86 zo dňa 14. augusta 2018 v časti II. výroku, ktorým žalobu zamietol v časti úroku 9,90% ročne zo sumy 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplataenia potvrdil a v časti I. výroku, ktorým žalovanému dlh „povolil splácať v 100,- Eur mesačných splátkach počnúc mesiacom október 2018 vždy do 20. dňa v mesiaci na účet žalobcu“; v časti II. výroku, ktorým žalobu zamietol v časti nároku na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplataených úrokov 108,03 Eur od 22.12.2017 do zaplataenia a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec v zrušenej časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4.2 Po opätovnom predložení spisu odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu a odvolanie žalovaného smeruje proti iným výrokom napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, resp. častiam jednotlivých výrokov. Z uvedeného dôvodu bolo možné aj o odvolaní žalovaného možné rozhodnúť bez toho, aby to malo vplyv na prv vydané rozhodnutie odvolacieho súdu vo vzťahu k odvolaniu žalobcu (č.k. 11Co/307/2018-126 zo dňa 17.04.2019).

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného vo veci nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie ohľadom priznania istiny vo výške 4.177,97 Eur spolu s úrokom 108,03 Eur, úrokom z omeškania 1,47 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplataenej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplataenia a na zdôraznenie správnosti tohto záveru okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd nižšie dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 4.177,97 Eur z titulu nezaplataenej istiny, zmluvného úroku vo výške 108,03 Eur, úroku z omeškania vo výške 1,47 Eur, ročného úroku vo výške 9,90% z nezaplataenej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplataenej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplataených úrokov 108,03 Eur od 22.12.2017 až do zaplataenia. Žalobca dňa 05.09.2016 uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom

Úverovú zmluvu č. XXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 4.600,- Eur. Žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru dňa 21.12.2017 potom, ako na túto možnosť žalovaného upozornil upomienkou zo dňa 18.10.2017. Žalovaný na úver zaplatil celkom sumu 908,06 Eur, ktorá bola započítaná na úroky vo výške 455,07 Eur, istinu vo výške 422,03 Eur a poisťné vo výške 30,96 Eur.

8. Námietku žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku považoval odvolací súd s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/307/2018-126 zo dňa 17.04.2019 za nedôvodnú. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zrozumiteľne, v súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. uviedol skutočnosti, ktorými podoprel svoje rozhodnutie, keď I. výrokom žalobcovi priznal istinu vo výške 4.177,97 Eur spolu s úrokom 108,03 Eur, úrokom z omeškania 1,47 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia, zároveň sa vysporiadal s tvrdeniami žalovaného ohľadom ním tvrdenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Jeho skutkové a právne závery nie sú v danom prípade nezlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 6Cdo/60/2013 zo dňa 22.05.2013 vyslovil záver, že „za porušenie základného práva, zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu (v tomto prípade žalovaného)“.

9. Odvolací súd súhlasí so záverom okresného súdu o tom, že zmluva o úvere, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 05.09.2016, je spotrebiteľskou zmluvou, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia aj Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Rovnako sa na túto zmluvu vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z..

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10.1 Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

10.2 Podľa čl.10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady XXXX/XX/ES (ďalej v texte len „Smernica“), zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

10.3 Podľa čl.10 ods. 2 písm. i) A., zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

11. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.).

12. V dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z.z. je uvedené, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy preto musia skúmať, či môžu právnu normu Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je

absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť.

13. V čl.10 ods. 2 písm. i) Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods.3 A. k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i) Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

14. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení správne poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-XX/XX Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej zo dňa 06.11.2016, z ktorého záver vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 citovanej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

14.1 V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je potrebné uvedené ustanovenie eurokonformne vykladať tak, že toto len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

15. Odvolací súd vzhľadom na jasné znenie citovaných ustanovení Smernice, považoval záver okresného súdu o tom, že nerozčlenenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o úvere nespôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, za správny. Uvedený záver okresného súdu je v súlade aj s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý túto otázku riešil napr. v uznesení sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 28.02.2018 a v uznesení sp.zn. 3 Cdo/113/2018 zo dňa 13.06.2019. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti I. výroku, ktorým okresný súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.177,97 Eur s úrokom 108,03 Eur, úrokom z omeškania 1,47 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 4.177,97 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, o týchto rozhodne s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/307/2018-126 zo dňa 17.04.2019 súd prvej inštancie po rozhodnutí vo veci samej (nakoľko v časti bol v dôsledku odvolania žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie zrušený - v časti výroku I., ktorým súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať dlh v 100,- Eur mesačných splátkach počnúc mesiacom október 2018 vždy do 20. dňa v mesiaci na účet žalobcu a v časti výroku II., ktorým žalobu zamietol v časti nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 108,03 Eur od 22.12.2017 do zaplatenia a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania a v tejto časti odvolací súd vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).